

C A S E S

És un espectacle de petit format i autònom. Tres experiències diferents entre dues persones de 15 minuts de durada cada una. Dos espectadors s'asseuen a la taula i es posen uns auriculars. A partir d'aquí el so enregistrat (una barreja d'històries i d'instruccions per tal que facin accions i manipulin objectes) condueix els espectadors a una vivència concreta cada vegada. Actors i espectadors es confonen davant el tauler de joc: la casa, amb la qual jugaran sota les indicacions precises dels auriculars de cadascú.

L'espectador es posa els auriculars i comença la funció. La història succeeix a les seves orelles i a la casa que té just allà, sobre la taula. El punt de partida és el joc, múltiples jocs infantils que van des de les cases de nines al joc de construcció, i l'oportunitat que aquests ens ofereixen de poder deambular entre realitat i ficció, persona i personatge, secret i exhibició, ja que un cop en mans del jugador els objectes es reinventen i es reubiquen.

A cada experiència us hi acompanyarà el documental sonor d'algunes persones entrevistades que parlen de la memòria, l'amor, la fragilitat, el cos, la religió, les cançons i les pluges. Unes pel·lícules que s'aniran completant al cap de cada espectador com una història única, que és la de cadascú.

Aquestes cases són una reivindicació, la de la intimitat. Uns petits homenatges a allò banal, quotidià, obvi, però també a l'infrordinari, el soroll de fons, que és a tot arreu i que fa la casa.

És una reflexió sobre la memòria dels objectes i sobre l'espai com a edificació audible i del so com a arquitectura sonora per tal de construir espais emocionals i llavors convertir l'acció/instal·lació en un "insterstici social", un espai de relacions humanes amb diversitat de possibilitats d'intercanvi on la gent s'ha de relacionar amb l'obra i amb les diferents possibilitats que ofereix.

*Me n'anava a dormir i des del carrer començava: Buenas
noches mi amor, me despido de tii... Una vergonya jo! I clar,
com que jo dormia a dalt, des de dalt veia el carrer...*
Ester Escoda

FITXA ARTÍSTICA

Creació, disseny i realització: Xesca Salvà
Equip dramàtic: Jorge Gallardo, Guillem Serrabassa
Disseny i edició de so: Odil Bright
Electrònica: Quim Llorens

Àudio a partir d'entrevistes a Ester Escoda, Isabel Ribes, Carme Curto, Anna Maria, Carla i altres dones anònimes.

Projecte en residència artística a If Barcelona 2016-2017